

Se Stolplyckan på årsmötet

När den nya generationen kollektivhus växte fram från slutet av 70-talet blev Stolplyckan i Linköping nr två bland de 50 hus som förverkligades under uppsvinget (det första var Stacken i Göteborg). Huset sjuder fortfarande av liv, trots att bogenenskapen ändrats mycket sedan starten. I samband med årsmötet 16 mars kan man låta sig inspireras!

Stolplyckan utformades i viss mån med Hässelby familjehotell som förebild. Det märks i de ljusa och rymliga korridorerna som binder ihop husets lägenheter med de gemensamma lokalerna. Dessa uppgår till 2000 kvm och omfattar kök, matsal, cafeteria, lekrum, motionsrum, bibliotek, keramikverkstad, gästrum och snickeri. Eftersom de privata lägenheterna bantats med 10 procent av normal lägenhetsyta får alla i huset tillgång till alla dessa lokaler utan att kostnaderna blir högre. Stolplyckan ritades av det kända arkitektkontoret Höjer och Ljunqvist (numera Origo). Huset ägs av det kommunala bolaget Stångåstaden.

Linköpingsmodellen

Stolplyckan blev ett exempel på »Linköpingsmodellen«, det vill säga tanken att låta kommunal service som äldreomsorg, daghem och skolor tjäna inte bara äldre, barn och människor med funktionshinder utan även andra hushåll i grannskapet. I kollektivhuset är 35 av husets 184 lägenheter servicelägenheter. Husets restaurang – byggd för äldre och daghemsbarn – är öppen för allmänheten.

Ordförande Elisabeth Isacson i Stolplyckan säger att föreningen har gått framåt de senaste åren. Fler unga familjer har sökt sig till huset. En del som vuxit upp i huset

Lekrummet i Stolplyckan är rymligt och välutrustat. Foto: Isabella de Maddalena.

och flyttat ut, har kommit tillbaka. Fortfarande finns det 20 arbetsgrupper i huset, ett rekord bland Sveriges kollektivhus. Huset har en bilpool och en tidning som

kommit ut regelbundet i 25 år. Elisabeth bedömer att omkring hälften av de boende deltar i någon gemensam aktivitet (det vill säga nästan 100 hushåll).

Välkommen till Kollektivhus NU:s årsmöte lördag 16 mars 2013 i Stolplyckan, Linköping

Anmälningar droppar in varje dag till årsmötet. Nästan alla 52 medlemsföreningar förväntas delta. Även stödmedlemmar och enskilda personer är välkomna. Kl 13 blir det fika, rundvisning i huset och grupparbete kring verksamhetsplanen. Stolplyckan har 2000 kvadratmeter gemensamma lokaler så det finns mycket att se! Själva årsmötet börjar kl 15. På kvällen blir det festmiddag till självkostnadspris (100 kr) samt tal och musik. Meddela om du tänker komma till kollektivhus.nu@gmail.com. Ange om du ska delta i middagen. Vägbeskrivning, verksamhetsberättelse, verksamhetsplan, budget, lista på billiga hotell och andra handlingar skickas ut till alla som anmält sig.

Flygbild över Stolplyckans kollektivhus.
Källa: www.stolplyckan.nu.

Kan ni styra vilka som flyttar in?

– Vi har i princip vetorätt vid inflyttning, men den är svårt att tillämpa i praktiken. Stångåstaden vill ge företräde till dem som stått längst i bostadskö och det är svårt att argumentera mot. De som vill ha en lägenhet får en rundvisning i huset och information om vad det innebär att bo i kollektivhus. De blir också intervjuade om sitt intresse för gemensamma aktiviteter.

– Den som är intresserad av området men inte av bostadsgemenskap kan anvisas lägenhet i Magistrathagen, som ligger alldeles intill Stolplyckan, säger Elisabeth Isacson.

DICK URBAN VESTBRO

Matsalen i Stolplyckan används dagtid av människor som får kommunal service. Kvällstid används kök och matsal av de matlag som finns i huset. Foto: Isabella de Maddalena.

För mer information: www.stolplyckan.nu

Blomstrande gemenskap i Gävle

Den 1 december besökte styrelsen Blomstret i Gävle för styrelsemöte med avrapportering om olika konferenser och studiebesök, planering av årsmöte och seminarium mm.

Vi passade på att bekanta oss med huset. Det ligger lite i utkanten av stan och byggdes 1985 efter några års förberedelser. Det är bostadsrätter från början (HSB) och innehåller 39 lägenheter i olika storlekar och för alla åldrar.

Just den dagen var det mycket snö i Gävleborg. Barn och vuxna skottade febrilt och passade på att bygga snögrottor. Birgitta Aulin, som tidigare var med i styrelsen för Kollektivhus NU, tog emot med fika, smörgåsar och saffranskaka (fixat av Annika Almqvist, en av husets veteraner). Vi satt i matsalen, där de brukar ha mat varje dag utom under jul- och sommarloven. På frågan om hur man fick alla att ställa upp på obligatoriskt arbete svarade Annika:

– Om medlemmarna inte sätter upp sig själva på matlagslistan sätter styrelsen upp dem. Då accepterar de andra i matlaget inte att någon uteblir!

Många olika slags rum

Efter mötet blev det tillfälle se sig omkring. Det finns snickarrum, lekrum för barn, särskilt rum med TV för äldre barn, motionsrum och mycket annat. Ute finns trädgård, rum för sopsortering och kompost. Vår guide berättade att man börjar

Styrelsen på möte i Blomstret, Gävle: Från vänster: Birgitta Nordström, Niklas Krantz, Ulrika Egerö, Karin Yttergren-Sahli, Eva Norrby, Lotta Bystedt, Anne Demerus, Dick Urban Vestbro. Nils Assarson saknas på bilden.

Blomstret i Gävle

Foto Niklas Krantz

med »gerillaodling» också på kommunal mark med pallkragar.

Trivs bra

Birgitta, som bott många år i huset, sade att hon trivs väldigt bra, och inte kan tänka sig att bo annat än i kollektivhus. Den som vill

veta mer om Blomstret kan kika på den fina hemsidan www.blomstret.se.

Vi i styrelsen lärde oss mycket av besöket. Vi tackar även för att vi fick äta en utsökt middag (vilken sallad Birgitta!).

KARIN YTTERGREN-SAHLI

Kollektivhus för vanligt folk

I Lina Hage i Södertälje ligger kollektivhuset Lergöken, som Kollektivhus NU:s styrelse besökte den 3 februari i samband med sitt senaste styrelsemöte. Vi blev generöst mottagna med ankomstfika, lunch och eftermiddagskaffe med nybakta kakor. Huset består av fem våningar med 26 lägenheter. Vi fick rundvisning i huset och trevligt samtal i allrummet.

En av husets veteraner är Samuel Gradin. Han var med och bildade Kollektivhusföreningen i Södertälje 1979–80. Gruppen kontaktade allmännyttiga Telgebostäder (senare Telge Bostäder), som gick med på att bygga ett kollektivhus i södra Lina. Samuel berättade att föreningen under planeringen fick gehör för sina synpunkter på fördelning av lägenheter och utformning av gemensamma utrymmen. White Arkitekter ritade huset.

Samuel Gradin.

Föreningens första ordförande, Christer Andén (som inte längre bor i huset) berättade per telefon att detaljplanen för området var klar, men det gick att omvandla en lägenhet på varje våningsplan till gemensamma utrymmen. För att det inte skulle bli för dyrt beslöt man att banta varje lägenhet något. Föreningen gjorde dessutom ett avtal med Telge Bostäder om självförvaltning, vilket minskade bostadskostnaderna ytterligare. I avtalet ingick att föreningen skulle godkänna alla inflyttande hyresgäster.

Diskkök och festlokal

Även om Lergöken inte bygger på regelbundna gemensamma middagar finns ett litet gemensamt diskkök och en festlokal (med öppen spis) där man kan ordna privata eller gemensamma måltider. I övrigt finns verkstad, bastu, lekrum för barnen, tidnings- och läsrum, gästrum, väv- och syrum, allrum samt ett nystartat gym.

Lergöken.

Tidskriftsrum.

Lena Linnér visar lekrummet.

Utanför huset finns utemöbler med parasoller och plats för ca 20–25 personer plus tre grillar.

De gemensamma lokalerna och trädgården sköts av de boende. För detta får föreningen ekonomisk ersättning av bostadsföretaget. Föreningen har arbetsgrupper för städning, trädgårdsskötsel, inredning och reparationer. En särskild »bogrupp« tar hand om nyinflyttade och håller kontakt med Telge Bostäder. Ambitionen är att alla ska ingå i en grupp.

– Hur kom det sig att ni inte gick in för gemensamma middagar som i andra kollektivhus?

Christer Andén svarade att man inte

ville låsa upp sig för matlagning och att man istället uppmuntrade till spontana matlag.

Ett viktigt mål var att få till stånd ett boende för »vanligt folk som värdesätter gemenskap och ett reellt medbestämmande«. Lergöken skulle inte bli ett »experimentboende för alternativmänniskor«.

Ett annat mål var att samarbeta för lägre boendekostnader, ett mål som sällan nämndes under 80-talet, men som blivit aktuellt i många länder på senare år.

Lergöken är ett hus för alla åldrar. Alla över 18 år, även ungdomar som bor hemma, ska hjälpas åt, vara med i arbetsgrupper och gå på husmöten, tre gånger på

» våren och tre på hösten. Även yngre barn kan komma till tals på mötena, utom när det gäller ekonomi.

Den just avgående ordföranden Lena Linnér säger att Lergöken upplever »en ny vår«. Man har fått in boende som kommit med nya idéer som att ordna ett rum för dans och börja med yoga. Gymet ska få ny utrustning osv.

Får Lergöken stöd av bostadsföretaget?

– Ja säger Lena, Telge Bostäder förstår att kollektivhuset innebär vinst för dom. Vi

sköter huset bättre än hyresboende i andra områden och kostnaderna blir lägre även av andra skäl. Telge Bostäder har bjudit på ett nytt aggregat till bastun, betalat för »köket« och reparation av porttelefonen. Vi har låg omflyttning, vilket också kan ses som en fördel för hyresvärden.

Finns några problem i huset?

– Ja, det finns dom som inte deltar aktivt, bara använder huset. För att försöka komma tillrätta med detta har vi förtydligat stadgarna när det gäller vilket ansvar

man har som medlem. Vi har diskuterat möjligheten att ta ut en avgift av personer som inte deltar på arbetsdagar och att ge bonus till dom som gör det. Vi ska prata mer med varandra och särskilt bjuda in dom som inte deltar. Vi ska ha extra möten på varje boendeplan.

Tack för att vi fick komma till Lergöken och bli så väl mottagna!

DICK URBAN VESTBRO &
KARIN YTTERGREN-SAHLI

Läs mer på: <http://www.lergoken.com>

Nytt nätverk för bofelleskap i Norge

Den 8 december förra året ordnades i Oslo ett seminarium om kollektiva boformer i Norge. Bakgrunden var ett temanummer av den norska arkitekturstidskriften Pollen om kollektivt boende.

I seminariet deltog 30 personer: kollektivist, representanter för bostadsföretag, arkitekter, en politiker, bostadsforskare och andra intresserade. Huvudorganisatörer var Tore Lange och Berit Waal. Från Kollektivhus NU deltog Bertil Egerö, Elsa Grip och undertecknad som talare. En annan föredragshållarna var Lene Schmidt, som skrivit boken *Nye boliger med 'nogo attåt'*, en översikt över alternativa boendeformer i Norge

Konferensen omfattade gruppdiskussioner och studiebesök i Friis' gate 6 samt Kollektivet Hovseter. Ett resultat av seminariet blev en start på ett norskt nätverk för bogemenskap. Kontaktperson är Tore Lange, torlan3@online.no.

Seminariet ordnades i Borettslaget Friis' gate 6, som just firat sitt 25-årsjubileum. Detta kollektivhus byggdes 1987 av Ungdommens Selvbyggerlag och har fungerat

Tore Lange, organisatör av seminariet.

Berit Waal, en av de drivande i kollektivhuset Friis' gate 6, Oslo.

väl sedan starten. Huset har 29 lägenheter med hushåll av blandade åldrar. De gemensamma lokalerna består av ett storkök, en matsal, två gästrum, syrum, målarverkstad, TV-rum, motionsrum, bastu, en tvättstuga, en takterrass med grill, en gemensam bakgård med sittgrupper och lekplats samt ett rum med pingisbord och biljardbord.

Regelbundna middagar

Friis' gate 6 har regelbundna middagar som i svenska kollektivhus. De boende är indelade i grupper om 3–4 personer som ansvarar för middag 4–5 gånger i halvåret.

I samband med seminariet ordnades ett studiebesök till Borettslaget/Kollektivet

Hovseter i västra delen av Oslo. Dess historia går tillbaks till 1962 när tre kvinnoorganisationer efter ett möte inledde ett samarbete med Ungdommens Selvbyggerlag för att få till stånd ett kollektivhus. Den svenska arkitekten Hillevi Svedberg (som ritat kollektivhuset YK-huset i Stockholm på 30-talet) hade talat vid ett av kvinnoorganisationernas möten. Hovseter byggdes i början på 70-talet och har fungerat i 40 år. Vi visades runt av Sindre Rikheim, Gry Hege Johansen och 88-åriga Kari Husabø, som varit med från början.

Kollektivet Hovseter har 139 lägenheter och följande gemensamma lokaler: centralkök med middagssalong, tvättstugor, gästrum, daghem och en konstnärateljé som även används för barnaktiviteter. De boende har företräde till daghemmet som ligger i huset. Det finns ingen arbetsplikt. Cirka 20 procent av de boende deltar i gemensamma aktiviteter. Normalt brukar man ha tre middagar i veckan.

Kan ni styra vilka som flyttar in?

– Vi har en procedur för sökande som innebär att man ska få en introduktion innan man skriver kontrakt. Denna process skulle kunna vara bättre, säger Sindre och Gry.

DICK URBAN VESTBRO

Seminarium i Oslo.

Pollen kan laddas ner från:
http://issuu.com/eriksenskajaa/docs/pollen_no_2/1
Nye boliger kan laddas ner från:
<http://biblioteket.husbanken.no/arkiv/dok/1367/7f5.pdf>
<http://brlollektivet.wordpress.com/>
<http://friisgate6.no>

"Social klubb" i Turin

I Italien finns en ny rörelse för bogenenskap med över 8000 medlemmar (se Bo tillsammans nr 18). Den arbetar för att få fram nya hus med samarbete och gemenskap, helst lösningar som engagerar arbetslösa ungdomar och andra mindre privilegierade. Vid min intervju i mars 2011 pekade man på projekt i Turin och Bologna som de första kollektivhusen av ny typ. Men det finns flera intressanta traditioner för bogenenskap i Italien. En av dem rapporterade vi om i Bo tillsammans nr 24. Här skriver vi om en "social klubb" i Turin.

I samband med en konferens i Milano i november förra fick jag tillfälle att besöka Buena Vista Social Club i Turin. Bogemenskapen startade 2009. Den har 44 lägenheter. Av dessa är sex för studenter, tre för psykiatrier och två för hushåll som ska slussas ut i samhället. En lägenhet används som kontor för Davide Ziveri som är anställd som en kombination av socialpsykiolog och hustomte. De gemensamma lokalerna består av fikarum, samlingsrum, tvättstuga och takterrass med odlingar. Man har också bokbytarhylla, gemensam redskap och internet i huset.

David förklarar:

– Att bo i gemenskap främjar hälsan. Kollektivet är helt självförvaltad. Vi har fått bidrag från en privat stiftelse men inga

Davide Ziveri visar den gemensamma takterrassen.

pengar från offentlig sektor. Medlen gick till ombyggnaden. Lägenheterna är på 65–85 kvm och kostar 360 euro (dvs 3000 kr) per månad, vilket är 45 procent lägre än marknadspriset.

Nätverket Social Club är en paraplyorganisation som omfattar ett 40-tal enheter om sammanlagt 3000 människor i Turin. Varje enhet är ett kooperativ. Syftet med nätverket är att hjälpa låginkomsttagare. Social Club kan handla till reducerat pris i vissa butiker.

Systemet med sociala klubbar går tillbaka till 1800-talet. Rörelsen växte efter andra världskriget. Den överfördes till städer som Genua och till Belgien. Kravet på medlemmars deltagande har tonats ner, men önskemålet om gemenskap finns kvar. Det

Ett hus från Turin vinterolympiad 2006 rustades upp för Buena Vista Social Club.

kooperativa systemet finns inte bara för boende utan även för arbetsplatser, sport och konsumtion. För att få subventioner måste minst en tredjedel av medlemmarna ha sociala problem. Det kan gälla utslussning av före detta fängelsekunder, psykiskt handikappade eller missbrukare. Tanken är att dessa ska komma in i en social gemenskap som kan fungera stödjande. Med tiden tas de sociala förmånerna bort (för att problemen antas försvinna).

DICK URBAN VESTBRO

Kollektivhus "nummer noll" i Turin: "Slut på egoismen"

BOGEMENSKAPEN NUMEROZERO i Turin betraktas av den italienska cohousingrörelsen som det första exemplet på en ny typ av kollektivhus i Italien. Jag fick tillfälle att besöka projektet 18 november, ett par veckor före inflyttning. Gruppen berättade att den bildades 2009 och att den snart hittade en tomt som den ville bygga på. Att området hade många invandrare och nedgångna hus ansåg gruppen vara en fördel. Den ville bidra till integration och få till stånd ett boende som inte skulle bli för dyrt.

Gruppen fick hjälp av föreningen Cohabitare

(www.cohabitare.org), vars teknikgrupp bidrog med en utvärdering av förutsättningarna för ett kollektiv på den valda tomten. Då bestod gruppen av fem hushåll, som bildade ett kooperativ.

– Vi kände inte varandra från början och ville inte bli en kompisgrupp, förklarade Chiara Mossetti. När vi rekryterade fler till gruppen eftersträvade vi personer med engagemang och bestämde att man inte fick lämna gruppen utan att ha rekryterat en ny medlem som kooperativet kunde godkänna. Man kan inte sälja sin lägenhet

till marknadspris.

Jag frågade vilka krav som ställs på medlemmarna.

– Vi vill inte ha tvingande regler utan vill istället vädja till allas lust att delta, svarade Chiara Mossetti. När jag frågade om det inte fanns risk att det blev kvinnorna som får åta sig de tråkiga uppgifterna medan männen slipper undan skrattade gruppen (alla kvinnor).

En källa till inspiration för kollektivet är boken *L'egoismo è finito* (Slut på egoismen) av Antonio Galdo, se hemsidan: »

<http://www.cohousingnumerozero.org/>.

» Byggnaden omfattar åtta lägenheter, ombyggda på grundval av en befintlig fastighet. Medlemmarna står själva för en stor del av upprustningen, ett sätt att främja gemenskap och minska kostnaderna. Gruppen har en »tidsbank« där man kan se hur mycket arbete var och en lägger ner. Alla invånare över 16 år har rätt att

Uteterrassen på Numerozero.
Foto: Mario Bellinzoni.

fatta beslut. De gemensamma lokalerna består av ett samlingsrum med en liten köksbänk, en stor altan med utsikt över ett torg i stadsdelen, en verkstad och en motionslokal.

Numerozero har byggts med höga krav på energibesparing. Väggar och tak är

Snitt genom byggnaden som visar ventilation och uppvärmning.

kraftigt isolerade. Bara miljövänliga material har använts. För att undvika radiatorer har man uppvärmning i golven (vilket kräver lägre temperatur än uppvärmning av radiatorer). På taket finns solpaneler som antas stå för 60 procent av vattenvärmningen under ett år. För ventilationen används värmeväxlare. Regnvattnet från taket används till spolning av toalettterna.

Läs mer på: <http://www.cohousingnumerozero.org/> (italienska)

DICK URBAN VESTBRO

Eva Lutz, Lars Hugo, Marianne Flink och Annika Ask

Kollektiva pionjärer i villakvarteren

Ett unikt koncept för kollektivboende skapades på 1940-talet bland villakvarteren i Stockholmsförorten Bromma. Här berättar fyra av dem som växte upp på Alviksgården.

Mitt under kriget, i december 1942, påbörjades inflyttningen till det nya kollektivhusområdet Alviksgården i Alvik. Initiativet togs av kaptenen Gösta Bertel. Hans vision var att göra vardagen enklare, särskilt för familjer där ingen förälder var hemma om dagarna och kunde svara för markservicen.

Alviksgården utformades med 63 lägenheter om två till fyra rum och kök. De som flyttade in valde området då de var genuint intresserade av de kollektiva funktionerna. Dessa bestod av en storbarnkammare, livs-

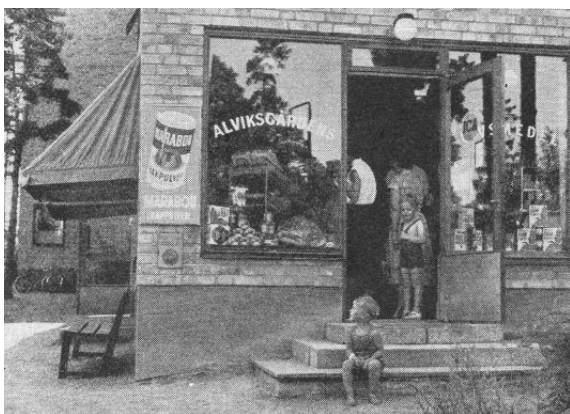
medelsaffär, centralkök, tvättinrättning för inlämning av tvätt, tvättstuga där man tvättade själv och en personalvåning för de anställda. Där fanns åtta enkelrum med gemensamt kök, badrum och sällskapsrum. Därtill hade föreningen en heltidsanställd vaktmästare som bodde i en av lägenheterna.

Barnis för barnen

Storbarnkammaren, Barnis, tog emot spädbarn och barn upp till skolåldern. Lokalerna användes även som samlingshall för föreningen.

– Barnis var själva centrum i kvarteret. Sister Ebba och Alva var de snälla och föreståndarinnan tant Gulli var den stränga men goda, minns Marianne.

– Roligt var när vi fick spela teater. Värre var det när vi satt runt det stora

Bilder från Alviksgården på 40-talet.

runda bordet och var tvungna att svälja en matsked fiskleverolja, minns Annika.

Barnläkare

Barnläkare Bergqvist kom regelbundet på besök. Han var omtyckt och besöken blev högtidsstunder. Barnen fick stå på led och vänta på sin tur att få komma in till honom, räcka ut tungan och säga ahhh. Marianne har ljuva minnen då hon tillsammans med kompisar fick sova över i Barnis om föräldrarna behövde vara borta någon kväll.

Livsmedelsaffären och centralköket låg intill varandra i andra änden av samma hus som storbarnkammaren. På morgonen kunde de boende lämna en korg med inköpslista utanför affären innan den öppnades. Sedan hämtade man korgen med varorna på vägen hem från jobbet.

Centralköket hade två anställda. Annikas mamma, Janne, var föreståndare.

– Hon var ensamstående och hittade en bra lösning på sin situation genom att flytta till Alviksgården. Här fick hon nära till arbete och barntillsyn och jag nära till min mamma.

Beställde mat för kvällen

Varje morgon, från måndag till lördag, kom boende i kollektivet förbi centralköket, beställde mat för kvällen och lämnade in sina mathämtare. Det fanns alltid två rätter att välja mellan. När de sedan återvände från jobbet hämtade de upp maten för att sedan gå vidare till storbarnkammaren där deras barn väntade.

I tvättinrättningen arbetade Farbror Tvätt med sina två kvinnliga anställda som tog emot tvätt från de boende. Lars bodde ovanpå tvätten:

– Det var spännande med ångan som pyste ut i ett rör därifrån och jag minns än doften av nytvättade lakan och handdukar,

»Det var en trygg uppväxt. Här fanns en vid krets av vuxna vi kände oss förtrogna med.«

som farbror Tvätt levererade i en stor trälåda och la upp på matbordet.

I personalvåningen fanns även föreningens städpersonal. Alltefter behov kunde familjerna beställa städning. Flera av dem som städade var tyska flickor som kommit till Sverige efter kriget.

– Det kändes tryggt att det alltid fanns dessa märkvärdiga vuxna att vända sig till, berättar Eva.

Fåren – alternativ till gräsklippning

En period ordnade de boende så att två av kungens får, Bill och Bull, fick beta av gräsmattorna: Ett tidigt miljövänligt alternativ till gräsklippare. De blev naturligtvis barnens favoriter.

I ett källarutrymme fanns en snickarverkstad för de boende. En bit ned i skogen hade föreningen små odlingslotter. Det ordnades gemensamma fixardagar, då de vuxna kunde laga trasiga trappsteg, räcken eller annat som behövdes ses om.

Hur var det då att växa upp i ett kollektivboende? Alla vi fyra har positiva minnesbilder. Det var en trygg uppväxt. Här fanns en vid krets av vuxna vi kände oss förtrogna med. Barnens föräldrar kände varandra och umgänget var livligt. Barnen rörde sig bland lägenheterna och visste var alla bodde.

– Blev det jobbigt hemma kunde man alltid gå hem till en kompis, vi fick tillgång till fler mammor och pappor, säger Eva.

– På Alviksgården kände vi oss hemma medan övriga Bromma var en sorts främmande mark, menar Lars.

– Vi kände oss nog lite annorlunda. Av utomstående kunde vi ibland uppfattas

som bohemiska, anarkistiska eller rentav kommunistiska, ibland med lite misstänksamhet. Det var mycket nytänkande, rentav fritänkande, i vår förening och det var högt i tak!

Hur gick det sedan för Alviksgården? Husen står kvar, men det kollektiva avvecklades efter hand. Läget på bostadsmarknaden förändrades och med tiden avtog efterfrågan på gemensam service. Barnis övergick i kommunal regi och Konsumaffären lades ner. Alviksgården bytte skepnad till en helt vanlig bostadsrättsförening.

EVA LUTZ, LARS HUGO,
MARIANNE FLINK, ANNIKA ASK

Undersammatak gjorde studiebesök

Föreningen Undersammatak i Göteborg gjorde nyligen studiebesök i kollektivhusen Tullstugan, Sjöfarten och Färdknäppen i Stockholm. I Tullstugan fick man delta i matlagningen. Undersammatak har hunnit så långt att man diskuterar lämplig tomt med Göteborgs kommun. Gruppen funderar starkt på att bygga i egen regi med stöd av den nystartade föreningen för Bygggemenskap.

Vi bygger för gemenskap i Malmö!

En konferens om ett annat sätt att leva och bo

Malmö är en stad som sjuder av idéer om hållbar utveckling. Boendet är en väsentlig del av vår livsstil och behöver också utvecklas med nya idéer och visioner. Vi som ordnar denna konferens har en vision om ett samhälle där vårt boende på ett helt annat sätt än idag ger förutsättningar för gemenskap och ekologisk hållbarhet. Vi vill tydliggöra idéerna bakom kollektivhus/gemenskapsboende och ge konkreta exempel på hur de kan utformas i praktiken

Tid: fredagen den 19 april 2013 kl. 13–17

Plats: Malmö Stadshus, Stortorget, August Palms plats 1

Kostnad: Ingen konferensavgift. Malmö stad bjuder på lokal och fika.

Anmälan: Görs på konferensens hemsida www.byggforgemenskap.com

Arrangörer: Kollektivhusföreningarna BoAktiv Landgången och Kollektivhus i Malmö i samarbete med Malmö Kommunala Bostadsföretag (MKB) och Malmö stad

Målgrupp: Konferensen riktar sig till en intresserad allmänhet, intresseorganisationer, bostadsföretag, kommunala politiker och tjänstemän

Ur programmet: Kollektivhusföreningarna och MKB presenterar sina projekt. Lasse Berg, känd vetenskapsjournalist presenterar sin syn på gemenskap som ett grundläggande behov hos den mänskliga naturen. Vi får inblickar i gemenskapsboende i teori och praktik i och utanför Sverige.

Åke Lamm måste dela säng med svägerskan för att få hyreskontrakt i Stockholm

BOSTADSFÖRMEDLINGEN I STOCKHOLM har vägrat förmedla en lägenhet till Åke Lamm, hans fru och hans frus syster med hänvisning till att han inte lever under "äktenskapsliknande former" med den som ska ha huvudkontraktet.

Åkes svägerska blev erbjuden en lägenhet i Hökarängen, men som nybliven pensionär kom hon inte upp till kravet på en inkomst som täcker tre årshyror (gällande villkor inom kommunala bolag). Detta villkor skulle enkelt uppnås om även Åke och hans fru fick skriva på kontraktet. Men eftersom dessa inte hade kötid på bostadsförmedlingen fick de inte vara med på kontraktet.

Åke drev frågan vidare till Svenska Bostäders och Bostadsförmedlingens ledning. Han hänvisade bland annat till att det i reglerna står att man ska ta hänsyn till hushållets totala inkomst. Han undrade om bostadsförmedlingen verkligen krävde

att Åke Lamm erbjöd sig att dela säng med svägerskan för att uppnå villkoren för kontrakt, men det godkände inte bostadsförmedlingen.

bevis för vem av systrarna han delade säng med för att få skriva på kontraktet. Tjänstemännen erkände att reglerna ger märkliga konsekvenser, men något kontrakt för Åke med fru och svägerska blev det inte.

– Vilket århundrade lever Stockholms bostadsförmedling i, undrar Åke när jag intervjuar honom. Ska myndigheterna kontrollera vem man har sex med för att få ett hyreskontrakt i Stockholm?

DICK URBAN VESTBRO

Kollektivhus NU

Det här är nummer 25 av »BO TILLSAMMANS« som är föreningen Kollektivhus NU:s informationsblad. Vi har rullande ansvar för redaktionen.

Den här gången är Karin Yttergren-Sahli och Dick Urban Vestbro redaktörer. För nr 26 av Bo Tillsammans ansvarar Anita Persson och Bertil Egerö. Utgivning i mitten av maj.

Styrelsen i Kollektivhus NU 2012

Ordförande:

Dick Urban Vestbro, Tullstugan Stockholm, 070-655 94 83, dickurba@gmail.com

Vice ordföranden:

Eva Norrby, Sjöfarten, Stockholm eva.norrby1@gmail.com

Kassör: Birgitta Nordström, Sockenstugan, Stockholm

Ordinarie styrelsemedlemmar:

Nils Assarsson, Landgången, Malmö
Ulrika Egerö, Trekanten, Stockholm
Niklas Kranzt, Kombo, Stockholm

Suppleanter:

Karin Yttergren-Sahli, Vildsvinet/Örebro
Anne Deméris, Färdknäppen, Stockholm
Lotta Bystedt, Färdknäppen, Stockholm.

Webbredaktör: Ingrid Sillén

Vill du prenumerera på vårt elektroniska nyhetsbrev? Skicka e-post till nyhetsbrev-kollektivhus-NU-subscribe@googlegroups.com

På hemsidan www.kollektivhus.nu finns listan över kollektivhus i Sverige.

Medlemskap

Föreningar/kollektivhus betalar efter antal lägenheter, se hemsidan. Enskilda personer kan bli stödmedlemmar för 100 kr/år, gärna mer som en gåva. Plusgirokonto 43 88 62–5. Ange namn och e-post.

www.kollektivhus.nu

Kollektivhus NU på Facebook

Du kan få reda på vad som händer om bogemenskap mm om du går in på Kollektivhus NU:s fansida www.facebook.com/pages/Kollektivhus-NU/135622309786723. Där kan du även annonsera efter lägenhet i kollektivhus och debattera aktuella frågor.